

Brojais Mertyno

LIETUVOS TSR

**EVANGELIKŲ BAŽNYČIOS
KALENDORIUS**

1957

EVANGELIKŲ-LIUTERONŲ KONSISTORIJOS LEIDINYS

LTSR evangelikų-liuteronų bažnyčios kapinių išlaikymo ir priežiūros taisyklės

§ 1. Evangelikų-liuteronų bažnyčios žinioje esančių kapinių bendroji priežiūra ir jų tvarkymas priklauso Konsistorijai. Vietoje kapines prižiūri tos bažnyčios vykdomieji organai, kurios parapijos ribose kapinės randasi, vadovaujant parapijos kunigui.

§ 2. Visose kapinėse, nors vieną kartą į metus, reikia suruošti nustatyta tvarka kapinių šventę, o ta proga sutvarkyti ir papuošti kapus.

§ 3. Kapinėse leidžiama laidoti tik sutvarkius valdžios organų nustatytą mirusiojo registraciją.

§ 4. Kapai be jokių paminklinių ženklų, apleisti ir niekieno neprižiūrimi, praėjus 25 metams nuo laidojimo, gali būti sulyginti su žeme ir toje vietoje galima vėlei laidoti.

§ 5. Religinės bendruomenės vykdomasis organas (bažnyčios taryba), kulto tarnautojui vadovaujant, kiekvienoms kapinėms renka trejiems metams iš parapijiečių tarpo kapinių užvaizdą ir jo pavaduotoją. Apie išrinktuosius paskelbia bažnyčioje iš sakyklos.

§ 6. Kapinių užvaizdu ir jo pavaduotoju gali būti renkamas kiekvienas doras, sumanus ir patikimas vietos gyventojas. Atlyginimas jiems nemokamas.

§ 7. Didelėms kapinėms, reikalui esant, gali būti renkami 6—7 §§ nustatyta tvarka keli užvaizdos bei jų pavaduotojai (kapinių valdyba).

§ 8. Užvaizdas, Konsistorijai ar vietiniam kulto tarnautojui pastebėjus, kad netinkamai eina savo pareigas ir jų atlikti nesugeba, gali būti pašalintas ir į jo vietą išrinktas kitas.

§ 9. Laidojant reikia laikytis bendrų valstybės įstatymų ir taisyklių. Kapui vietą nurodo užvaizdas, gavęs atitinkamą valdžios

organų laidoti leidimą. Reikia prižiūrėti, kad būtų laidojama ne anksčiau 3 parų po mirties, kad duobė būtų 1,5 metro gilumo. Turi būti vedama laidojimo knyga. Antkapiai, ant kurių nėra paminklų, turi būti sunumeruoti, kad visada galima būtų nustatyti kur ir kas palaidotas.

§ 10. Užvaizdas prižiūri tvoras, kad į kapines neįeitytų gyvuliai, kad nebūtų naikinami antkapiai ir paminklai, kad be jo žinios ir leidimo nebūtų kertami medžiai ir kad kapinėse būtų elgiamasi pagarbiai ir tinkamai.

§ 11. Kapinių išlaikymui naudojamos pajamos, kurios gaunamos iš tikinčiųjų aukų pavidalu.

§ 12. Laidoti galima tik pagal parapijos nustatytą tvarką. Duobės turi būti kasamos užvaizdos nurodytoje vietoje. Niekas negali pasirinkti laidojimui vietą savo nuožiūra, be kapų administracijos leidimo. Laidojant reikia laikytis krikščioniui prideramos tvarkos, nesakyti pašalinių kalbų, netriukšmauti ir pan. Pamaldų metu laidoti negalima.

§ 13. Jei kapinėse yra varpas, užvaizdas rūpinasi, kad jis būtų tinkamai užlaikomas, saugojamas ir naudojamas tik laidojant. Kapinių vartus reikia laikyti uždarytus, o naktį užrakintus.

§ 14. Pageidaujama, kad didesnėse kapinėse būtų iškabintos kapinių lankymo taisyklės.

§ 15. Palaikus perkelti į kitą vietą arba išvežti į kitas kapines galima tik gavus tam specialų leidimą iš kapinių administracijos ir atitinkamų valdžios organų.

§ 16. Užvaizdas pastebėjęs, kad šių taisyklių nesilaikoma, tuojau apie tai praneša savo parapijos tarybai ir kulto tarnautojui, o šie turi imtis priemonių nustatytą tvarką atstatyti.

§ 17. Šios taisyklės gali būti keičiamos ir papildomos.